

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2662

Vragen van het lid **Leegte** (VVD) aan de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu en de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie over *het artikel «Industrie wordt gestraft voor goed milieuedrag»* (ingezonden 12 april 2012).

Antwoord van staatssecretaris **Atsma** (Infrastructuur en Milieu), mede namens de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ontvangen 31 mei 2012). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2011–2012, nr. 2473.

Vraag 1

Kent u het artikel «Industrie wordt gestraft voor goed milieuedrag»?¹

Antwoord 1

Ja

Vraag 2

Kunt u een afschrift van uw antwoord op de brief, die de voorzitter van VNO-NCW recentelijk aan u heeft gestuurd, aan de Kamer doen toekomen?

Antwoord 2

Ja. Het antwoord is bijgevoegd².

Vraag 3

Deelt u de mening dat, als schone bedrijven uit Nederland verdwijnen en de productie plaats vindt in andere landen met minder efficiënte productiemethoden, dit zowel een verslechtering voor de Nederlandse economie is als een verslechtering voor het mondiale milieu? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3

Ja.

Vraag 4

Kunt u aangeven op welke wijze u er voor zorg draagt dat schone industrieleiders geen onnodige schade zullen ondervinden als gevolg van concurrentieverminderende milieumaatregelen?

¹ Telegraaf, 6 april 2012.

² Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Antwoord 4

Omdat het artikel in de Telegraaf gaat over CO₂-emissiehandel vanaf 2013, beperk ik mij bij de beantwoording tot dat beleidsinstrument.

Het artikel stelt overigens ten onrechte dat de overheid per 2013 met een CO₂-handelssysteem de uitstoot wil indammen. Het emissiehandelssysteem bestaat al sinds 2005. De toewijzingssystematiek van gratis rechten voor de handelsperiode die start in 2013 is verbeterd ten opzichte van de voorgaande handelsperiodes, juist om er zorg voor te dragen dat schone industrieleiders geen onnodige schade ondervinden.

De toewijzing van gratis rechten in de nieuwe handelsperiode is Europees geharmoniseerd en gebaseerd op productbenchmarks. Deze benchmarks zijn gebaseerd op de 10% meest efficiënte bedrijven in termen van broeikasgas-uitstoot per hoeveelheid product. Bedrijven die minder efficiënt produceren dan de benchmark krijgen per hoeveelheid product dus te weinig gratis rechten en zullen rechten moeten bijkopen, emissiereducerende maatregelen treffen of gespaarde rechten moeten inzetten. De schone industrieleiders die de benchmark bepalen krijgen genoeg rechten en ondervinden hiermee dus een concurrentievoordeel ten opzichte van hun meer vervuilende concurrenten.

Daarnaast is in de toewijzingssystematiek rekening gehouden met bedrijven waar een risico bestaat op koolstoflekkage, doordat de CO₂-prijs tengevolge van concurrentie op de wereldmarkt niet doorberekend kan worden. Deze bedrijven zullen gedurende de hele handelsperiode 100% van de berekende rechten gratis krijgen toegewezen.

Voor de producten waarvoor geen productbenchmark kon worden opgesteld, zijn terugvalopties voor de toewijzing van emissierechten vastgesteld. De casus die beschreven is in het artikel is binnen de systematiek van het handelssysteem een bijzonder geval omdat hier sprake is van een toewijzing voor procesemissies die niet onder een benchmark vallen. De suggestie in het artikel dat het betreffende bedrijf geen gratis rechten krijgt toegewezen is onjuist.

Het bedrijf krijgt, mede dankzij de inzet van Nederland bij de totstandkoming van de Europese toewijzingsregels, een groot deel van de rechten die het nodig heeft om zijn emissies af te dekken. Het bedrijf krijgt tot 2020 ruim 100 000 gratis rechten per jaar. Het is wel correct dat deze rechten niet voldoende zullen zijn om alle emissies af te dekken. Dat is een gevolg van het feit dat er geen gratis rechten worden verstrekt voor de productie van elektriciteit.

Omdat geen enkele elektriciteitproducent in Europa gratis rechten krijgt voor de productie van elektriciteit zal de aankoop van emissierechten door deze producenten in de elektriciteitsprijs worden verdisconteerd.

De kosten voor de aankoop van rechten die het bedrijf nu moet maken omdat men zelf elektriciteit opwekt, had het bedrijf anders ook moeten maken bij de inkoop van elektriciteit. Het betreffende bedrijf heeft dan ook geen concurrentienadeel ten opzichte van Europese concurrenten die niet deelnemen aan het ETS, deze hebben dezelfde kosten via een hogere elektriciteitsprijs die aan hen wordt doorberekend.

Omdat voor niet Europese concurrenten geldt dat elektriciteitsproducenten geen emissierechten hoeven te kopen werkt de Commissie aan richtsnoeren voor staatssteun waarin staat aangegeven onder welke voorwaarden lidstaten de mogelijkheid hebben om de in de elektriciteitsprijs doorberekende kosten te compenseren. Zie ook de bijgevoegde antwoordbrief aan VNO-NCW.